

Halj meg önmagadnak és rendeld az életed Krisztus alá!

illbehonest.com/hungarian

Paul Washer

Így szólt Pál: „kérlek tehát titeket”. Ő itt apostolként szól! Úgy értem, a nagy tizenkettő egyikeként, ennél feljebb nem is lehet jutni. És ezt mondja: testvéreim, hallgassatok rám. Szóval így szól: „Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul.”

Pál azt fogja mondani ezeknek az embereknek, hogy adják oda az életüket Krisztusnak. És valamivel motiválnia kell őket. Ha azt mondanám valakinek, hogy: „Nézd, oda kell add az életedet” akkor valószínűleg megkérdeznék, hogy „Miért?” És Pál itt azt mondja, hogy: „az Isten irgalmára kérlek.” Az Isten, Jézus Krisztus által feléd tanúsított irgalmáért szánd oda az életedet. Erre kérded, hogy mi tartozik ehhez az irgalomhoz? Először is a szó többes számban szerepel. Isten irgalma sokoldalú. Mindegy honnan nézed, mindig nagyobb és jobb képet kapsz általa. Rátékingesz Isten irgalmára egy szemszögből és úgy gondolod, hogy ez is egy dimenziós, mint a legtöbb dolog az életünkben, de amikor a dolog mögé nézel, akkor valami teljesen újat fedezel fel. Majd átmész az egyik vagy a másik oldalára, vagy lemész, és fellekingesz, vagy felmész, és letekingesz, és megpróbálsz felfogni a neked adatott irgalomnak a szépségét. Erre azt mondom: „Miféle irgalom!” Olvasd végig a Római levél első 11 fejezetét és rájössz, miféle irgalomról beszélek. A tény, hogy mindnyájan elvesztettek voltunk, és ítéletet érdemeltük. Az, hogy nem menthettük meg önmagunkat saját cselekedeteink alapján, de nem is akartuk. A tény, hogy Isten elküldte drága, szent, egyszülött Fiát, hogy meghaljon a fán, hordozza a mi bűneinket, és Őt sújtja a nekünk járó ítélet. És amikor meghalt, kifizette értünk az árat, és ezután feltámadt a halálból, és negyven nappal később felmagasztaltatott a mennyekben. A Mindenható Isten jobbára ült, mint Isten embere teérted. És örökké él, hogy közbenjárjon az érdekedben.

Ennél nagyobb motivációra van szükséged? Mert ha igen, akkor elveszett vagy. Ha szükséged van arra, hogy azt mondjam, ha Istent fogod szolgálni, kapsz egy Mercedes-t, akkor el vagy veszve. Ha arra van szükséged, hogy azt mondjam, ha Istent fogod szolgálni, Ő meggyógyít, és az összes problémádat helyrehozza, akkor elveszett vagy. Ha Jézus nem elég,

hogy istenfélő életre buzdítson, akkor nem ismered Jézust. Egyszerűen erről van szó: Krisztus, és egyedül Krisztus, senki más. Semmi másra nincs szükségem, ahogy a lelkenek sem.

Azt szeretném, ha a fiaim Isten rendelkezése alá helyeznék az életüket. „Itt vagyok, Uram, beszélj szolgálóhoz. Mit kívánsz tőlem?” Ez az egyetlen, ami számít. És ami azt illeti, kedves barátom, amikor a halálos ágyadon fekszel majd, és egy nap ott leszel, amikor a halálos ágyadon fekszel, egyetlen dolog foglalkoztat majd: az, hogy Isten uralma alá helyezted-e az életedet? Hadd tisztázzak valamit: Ha elmennék Etiópiába, és három éven belül 500 gyülekezetet hoznék létre, de valójában Isten azt mondta volna nekem, hogy portás legyek egy közép-nyugati kisvárosban, akkor engedetlen lennék a gyülekezetplántálás miatt. Ez nem arról szól, hogy nagyszerű dolgokat tegyünk, hanem arról, hogy engedelmeskedjünk az Úrnak. A lényeg, hogy Isten uralma alá helyezd az életed. Hát nem egyszerű?

Volt egy srác, aki egyik nap besétált az irodámba, mondva „tudod, a keresztény élet nagyon-nagyon bonyolult.” Így válaszoltam: „Nem az.” Erre így szólt: „de az” én meg mondtam, hogy: „nem az.” Végül én nyertem, mert én voltam a pásztor. Így szóltam „nem, egyáltalán nem bonyolult”, mire ő: „de olyan sok döntést kell meghoznunk.” „Nem, nem kell.” „Isten már meghozta az összes döntést helyetted, fiam.” „Egyetlen problémád van, ahogy nekem is: engedelmeskedni fogsz, vagy sem. Átadod az életedet vagy sem.”

Szeretném, ha értenéd; menjünk vissza a „testvéreim” szóhoz. Amikor ezt tanítom nektek, ahogy a pásztorom mondja otthon: „Én egy ujjal mutatok rátok, de három ujj mutat vissza rám. A mai tanítás hozzám ugyanúgy szól, mint hozzátok.” Mindnyájan küzdünk ezzel. Sokszor mondjátok „olyan sok mindennel küszködünk.” Nem, egyetlen dologgal küzdesz, amivel én is: Isten uralma alá helyezed az életedet vagy sem? Ez az egyetlen dolog, amivel küzdünk. És ez az egyetlen, ami számít. És garantálom nektek, hogy ugyanolyan mértékben küzdök ezzel, mint ti.

Isten irányítása alá helyezed az életed? Krisztus az első! Uram, mit szeretnél, hogy tegyek a mai napon? Mit szeretnél, hogy lássak? Mit szeretnél, hogy mondjak? Mit szeretnél, hogy halljak? Mire szeretnél, hogy költsem, amit adtál nekem? Hogyan szeretnél, hogy tegyem mindazt, amire elhívtál? Hogyan szeretnél, Uram? Itt vagyok, Uram. Ezzel vissza is tértünk ahhoz, hogy az Ő uralma alatt legyünk. Amikor a teológiára jártam, egyszer elhatároztam, hogy egy napig úgy élek, hogy teljesen alárendelem magam Isten akaratának. Ez egy igen nagyravágyó dolog volt. Nem is sikerült, de azért észrevettem néhány különbséget. Emlékszem... Tudod, amikor még fiatal szolgáló vagy, akkor néhány évre el kellene, hogy zárjanak, mert nincs minden rendben a fejedben. Kiléptem a házam ajtaján „Rendben, Uram, mit szeretnél, hogy tegyek?” „Nos, Paul, öt percen belül órád lesz, szóval jobb lesz, ha

igyekszel.” Próbáltam úgy sétálni az egyetem területén, hogy közben érzékeny legyek a Lélek hangjára. Ehelyett inkább idétlen voltam. Megpróbáltam minden lépéssel imádkozni: Uram, merre szeretnéd, hogy menjek... És ekkor, hirtelen, baloldalt volt egy hölgy, akivel már több alkalommal is beszélgettem. Egy idősebb hölgy volt, ő volt az egyetem egyik szakácsnője. Kisétált a kapun, és igen szomorúan álldogált. Én pedig megpróbálok lelki óriást játszani. És az első dolog ezen a reggelen, amit úgy érzetem, hogy mondott az Úr az volt, hogy: „Menj, és mesélj neki a Fiamról.” És tudod mi történt ekkor? Grrrr. Hajlandó voltam zombiként járni fel-alá, nagyon lelkiinek tűnve, de amikor elérkezett annak az ideje, hogy szeressem valakit... „Menj, és beszélj neki rólam.” Emlékszem, hogy eléggé összeomlottam, de odasétáltam a hölgyhöz. Azon a napon befogadta Jézust az életébe. Elég bolondos ötlet volt, de Isten tiszteli azt a szívet, amelyik erőfeszítést tesz annak érdekében, hogy az Ő fennhatósága alá helyezze magát.

Néha úgy gondolom, hogy azért szeretjük a naptárakat, mert az által valahogy kiírhatjuk Istent a napunkból. „Uram, minden percben hatékony akarok lenni a számodra, lebontom az időmet ötperces részekre.” Amit valójában teszünk az az, hogy „Uram, annyira aktív szeretnék lenni, hogy ne legyen időm megmondani, mit tegyek.” Néha úgy gondolom, hogy sokat kell küszködjek, de van egy dolog, amit nem vagyok képes belevetni ebbe a makacs fejembe, ez pedig Krisztus szeretete. Mindenféle kifogással előállhatok, hogy miért nem szeretnék engedelmeskedni, vagy hogy miért nem teszem azt, amit tenni akarok, aztán egyszer csak belém üt, mint egy villám: Krisztus szeretete. Krisztus szeretete. Egyszerűen a térdemre készletet.

Van egy dolog, amit szeretném, ha látnánk a mi Urunk és Megváltónk életével kapcsolatban. Hallgassatok rám, Jézus szegény volt – és kész. Az volt. A TV-s tanítók akármit mondhatnak, ez az ember szegény volt. Nem királyi lovas kocsival járt. Szegény volt. Sokszor fáradt volt, és sokszor gyötrődött. Sokszor küszködött azokkal a problémákkal, amelyekkel te is, de Jézus Krisztus sohasem volt üres. Sohasem volt üres. Miért nem volt Ő üres? Mert olyan eledel volt a birtokában, amiről mi nem tudunk. Ő pont azért nem volt üres, amiért mi általában üresek szoktunk lenni. Azért nem volt üres, mert az Atya akaratát cselekedte. Isten rendelkezései alá helyezte az életét. Üres vagy? Üresnek érzed magad néha? Ilyenkor szólaljon meg a vészcsengő. Nálam így van. „Olyan üresnek érzem magam, vakációra van szükségem. Olyan üresnek érzem magam, el kell hagynom egy kicsit a szolgálatot. Olyan üres vagyok, egyedül kell lennem.” Nem! Üresnek érzem magam, ezért Isten uralma alá kell helyeznem az életemet, és nem leszek többé üres. Isten irányítása alá helyezni az életem.

Most pedig egy pillanatra megállok, mert vannak itt néhányan, akik állandó büntudatban élnek, mert úgy gondolják, hogy nem tesznek eleget Istenért. Amikor ezeket

mondtam, így szólsz „Igen, még jobban kell igyekezzek, és többet kell tegyék!” Nem, ne tegyél többet másokért vagy a gyülekezetért. Azt mondtam, hogy helyezd magad Isten fennhatósága alá, ez nem ugyanaz. Közeledj az Úrhoz. Lehet, hogy azt szeretné, ha közelednél Hozzá és megpihennél. Lehet, hogy azt, ha közelednél és átolvasnád János evangéliumát. Lehet, hogy azt szeretné, ha közelednél Hozzá, és megfelezd a tevékenységeid számát. Arról van szó, hogy helyezd magadat Isten rendelkezései alá, nem arról, hogy plusz dolgokat tegyél.

Az Efezus 5:2 egy csodálatos igevers a Bibliában, amely így szól: „Éljetek szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk "áldozati ajándékkul, az Istennek kedves illatként." Add oda magad Istennek. „De hát nincs semmim, amit adjak.” Hogyan beszélhetsz Istenről ilyen módon? Erre azt mondd „Nyugodj meg, Paul, nem Istenről beszélek, hanem magamról. Nincs mit adnom.” Ha azt mondd, nincsen mit adjál, akkor azt mondd, hogy Isten nem adott neked semmit, amit nem hiszek el. Isten mindegyik gyermekének ad kegyelmi ajándékokat. Ne legyünk álalázatosak. Jobb azt mondani, hogy: amit Ő adott nekem, azt visszaadom Neki. Soha se mond, hogy „nincsen, mit adjak”, soha. Az álalázatosság igen sok dolog megrontója. „Az a problémád, hogy nem élsz bennem. A probléma az, hogy nem lakozol bennem, és nem helyezted az életedet a fennhatóságom alá. Amikor ezt megteszed, Paul, mindennél nagyobb örömet adok majd neked.”

Ez egy olyan dolog, amit mindnyájan meg kell értsetek: Nem az a lényeg, hogy mi hogyan állunk, hanem az, hogy kicsoda Ő és milyen a kapcsolatunk vele. Ez nagyon-nagyon fontos. Szeretném, ha tudnátok: sokan arra törekszetek, hogy boldogok legyetek, ami nem szükségszerűen rossz, csak egyszerűen teljesen helytelen módon teszitek. Kevésszer haltam meg úgy igazán önmagamnak, de amikor meghaltam önmagamnak és áldozatul lettem az életemet, és az Ő fennhatósága alá helyeztem azt, akkor én voltam a legboldogabb ember a világon. Annak ellenére, hogy néha sokba került, hatalmas békesség és túlradó öröm lett a jutalmam. Máskor, és sok ilyen volt, amikor Paul Washer-t tettem mindenki más elé, ami valójában azt jelenti, hogy Paul Washer-t az Úr Jézus Krisztus elé helyeztem, én voltam a legnyomorultabb ember az egész földön. Tud valaki azonosulni azzal, amiről beszélek? Akkor hagyd abba. Néha teológiai értelemben szeretnénk kielemezni ezeket a dolgokat: miért teszem ezt, vagy azt teológiai értelemben? De ezt egyszerűen csak hagyjuk abba. Van egy barátom Peruban, aki egyik nap odament az édesanyjához és azt mondta, hogy „Anyá, amikor így csinállok a karommal, akkor fáj.” Ő így válaszolt: „Akkor ne csináld ezt többé a karoddal, és nem fog fájni.”

Ugyanez a helyzet itt is. Azok, akik valóban keresztények vagytok, tudjátok, hogy milyen, amikor alárendelitek magatokat Krisztusnak, tudjátok milyen Krisztust mindenek

elé helyezni, milyen odaszánni áldozatul az életeteket és ismeritek ennek az örömét. De ismeritek a nyomorúságot is, amikor ennek az ellenkezőjét teszitek. A lényeg, hogy halj meg. Tudom, hogy ezt nehéz hirdetni, ha azt szeretnéd, hogy többen jöjjenek a gyülekezetedbe, de ez szerintem csak jó. Halj meg önmagadnak. Helyre szeretnéd állítani a házasságodat? Halj meg önmagadnak, és ajánld fel magadat Istennek. Rendbe szeretnél hozni mindent. De amit nem tudsz, ott halj meg önmagadnak. „Aki meg akarja menteni az életét, elveszti azt.” (Mt 16: 25) „ha a búzaszem nem esik a földbe, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.” (Jn 12:24) A lényeg, hogy Krisztus legyen az első, a második, a harmadik, a negyedik, az ötödik... Ezt akarom mondani: ne tedd Jézust az első helyre, mert Ő minden! Ő nemcsak az első a rangsorban, Ő minden. Ő minden. Tedd le az életed.

Néhány évvel ezelőtt Charo-val Peruban voltam, ő mindig is igen bölcs volt, és miután már 4-5 órát tanított, néhány román lány... Ez Romániában történt. Néhány román lány odament hozzá, és azt mondta neki: „Nincs szükségünk arra, hogy tovább hallgassunk téged.” Charo megkérdezte „Miért?” Így válaszoltak: „Mert minden alkalommal ugyanazt mondd.” Charo erre így felelt: „Igen, ez ennyire egyszerű. Olvasd Isten Igéjét, keresd, miként adhatod át Neki az életed. Imádkozzál erőért. Tedd le az életed. Élj másokért, ne önmagadért. Halj meg önmagadnak, hogy életed legyen.” Azért, hogy életed legyen. Halj meg önmagadnak, azért, hogy életed legyen. Mindennek ez a gyökere.

Sohasem adtam még olyat, amit később megbántam volna. De tartottam meg olyan dolgokat, amelyeket később megbántam. Nem volt még olyan, amikor önfeláldozó voltam, és visszanézve azt mondtam, hogy: „Ó, bárcsak ne tettem volna ezt.” De oly sokszor voltam önző, és később mondtam: „Bár ne tettem volna ezt.” Ahogy Jézus mondta: halj meg önmagadnak, és add át Neki az életedet. Halj meg. Figyeljünk a teológiai helyességre? Igen. A többi dolgot is megtegyük? Igen, tegyük. Számítanak ezek a dolgok, ha nem tesszük meg a legelső dolgot? Nem. Haljunk meg önmagunknak, adjuk oda az életünket. Nem önreklámozás, hanem önlefozódás, azért, hogy Krisztus magasztaltassék föl. Neki növekednie kell, nekem pedig csökkenem. Micsoda öröme volt Keresztelő Jánosnak! Ma este beszélni fogunk arról, hogy szánjuk oda a testünket. Miért „testünket”? Fontos a szóválasztás. Nem azt mondta, hogy „add oda a szívedet”, azt mondta, hogy „szánd oda a testedet”, erről fogunk ma este beszélni.

Ha itt ülsz ma reggel, mit mondhatok neked? Tudod mit, őszinte leszek veled: Nem azt várom, hogy miután meghallgattad a mai üzenetet, teljesen átformálódj, és minden rendben legyen az életed hátralevő részében. Inkább azt remélem, hogy ez az üzenet olyan lesz, mint egy állandó emlékeztető: Üres vagy? Akkor halj meg. Nyomorultul érzed magad?

Akkor halj meg önmagadnak, és élj Krisztusért. Koszosnak érzed magad belül? Akkor helyezd magad az Ő uralma alá. Közeledj Hozzá. Fontos, hogy állandóan emlékeztessük magunkat, hogy arra hívtunk el, hogy folyamatosan meghaljunk önmagunknak és átadjuk az Úrnak az életünket.

Néhányan az itt lévő fiatalok közül teljesen össze fogjátok kuszálni az életeteket. És elmondom nektek miért: Mert át fogjátok venni az uralmat, és elfuttok vele. És miután ezt teszitek, nos, néhány év múlva az irodámban fogtok kikötni. Átveszitek majd a volánt, és azt mondjátok: „Én vezetem a saját autót.” Ezt pedig bánni fogjátok majd az életetek egész hátralevő részében. Könyörgök nektek, hogy dobjátok el az uralmat, engedjétek el a kormányt és adjátok át magatokat Krisztus szuverenitásának. Nem a tanító szuverenitásának, mert ez a tanító... Tudjátok, milyen a tanítás? Néha nem szeretem, ahogyan történik. Elmondom nektek miért: mert úgy tűnik, mintha lenne egy üzenetem, és mint Isten másodpilótája vagy valami ahhoz hasonló adom át nektek az üzenetet. Amikor az igazság az, hogy: az üzenet, ha az Istentől van, olyan, amit el kellene mondjak, majd pedig le kéne fessak, leüljek és hozzátok hasonlóan nekem is hallgatnom kellene azt. Ez nem a tanító tekintélyéről szól. Olvastad a Bibliát magad is; egyetértesz azzal, amit mondtam a Róma 12, első versével kapcsolatban? Ez nem arról szól, hogy alárendeled magad a pásztornak, a gyülekezetnek vagy bármi másnak, hanem Krisztus Jézusnak rendeld alá magadat, és az Ő fennhatósága alá helyezd az életed – így válsz azzá, amit Ő szeretne. De neked kell meghalnod; meg kell halnod.

Ha nem vagy keresztény és úgy hallod mindezt, ezt mondd: „Mi ez az örülség?” Pontosan az, örülség. „Gyere és veszítsd el az életedet egy ács fiáért, egy bolond emberért, aki meghalt egy álomért, és az első követőihez hasonló hited lesz, és a gerendájának a terhét érzed majd a válladon.” Örülség azoknak, akik nem ismerik Istent. Meghalni önmagunknak a mai világban... A Római Birodalomban élünk, ahol minden az önreklamázióról, a hatalomról és az erőfitogtatásról szól; hogy tiéd legyen minden és az emberek felnézzenek rád. A királyságban nem így van: nem arról szól, hogy felmenjünk a létrán, hanem hogy lejjünk arról. Ne más mossa meg a lábadat, hanem te mosd meg mások lábát. Jézus Krisztus tudta honnan jön, és hová megy, tudta, hogy Ő Isten emberi alakban, mégis magára tekert egy törülközőt, és egyenként megmosta mindenkinek a lábát. Ilyen az igazán erős önbecsülés. Erről szól ez az egész. Számodra, ugyanúgy, ahogy számomra is. De, ha nem ismered az Urat, azt szeretné a Biblia, ha tudnád: a Biblia valami igazán bántót mond, meg tudod ezt emészteni? A Biblia egy igen kellemetlen dolgot mond: te nem a társadalom áldozata vagy, nem is más emberek problémáinak az áldozata, te Uram, Hölgyem, te gyermek, te magad vagy a probléma. A Biblia kijelenti: „mindnyájan vétkeztünk, és híjával vagyunk Isten dicsőségének.” Nem

elveszett bárányok vagyunk, akik a pásztor után kutatunk, Isten-gyűlölő menekülő lázadók vagyunk, akik elfutnak Tőle, mert mi magunk akarunk saját világegyetemünk szuverén urai lenni. A Biblia elmondja, hogy ha ezt folytatod, még jobban el leszel pusztítva. A Biblia arra hív, hogy tarts bűnbánatot, ismerd fel a bűnödöt és utáld azt. Rohanj vissza Istenhez, az igazságos Istenhez, aki nem tudott megbocsátani neked, mert megszegted minden lehetséges törvényt. De Ő elküldte a Fiát, hogy megfizessen minden elkövetett vétkeért. Kifizette érted az árat, az igazságszolgáltatás megelégtetett. Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz. Erről szól ez az egész. A jó cselekedeteid szennyes ruhákhoz hasonlóak, Isten előtt nem számítanak. Ahogy az enyémekek sem. Az egyetlen érdemünk, az egyetlen erényünk az, hogy Jézus Krisztus keresztre feszítettet és feltámadt a halálból, ez az egyetlen reményünk és dicsőségünk. Nincs más reményünk.

<http://illbehonest.com/hungarian/Halj-meg-onmagadnak-es-rendeld-az-eleted-Krisztus-ala-Paul-Washer>